

Posudek konzultanta
na rigorózní práci Mgr. Dalimila Syptáka
Zvláštní způsoby dokazování v trestním řízení se zaměřením na rekognici

I.

Autor předložené rigorózní práce se věnoval problematice zvláštních způsobů dokazování, detailněji pak rekognici. Jedná se o tradiční prostředky kriminalistické taktiky, které byly do trestního řádu zakotveny teprve tzv. velkou novelou trestního řádu provedenou zákonem č. 265/2001 Sb. Nutno podotknout, že samotná právní úprava je poměrně vágní, protože některé klíčové a problematické aspekty zvláštních způsobů dokazování jsou řešeny v rámci soudní judikatury a odborných prací z oblasti kriminalistiky. Také proto lze dovodit, že zvolené téma je stále aktuální a dostatečně komplexní pro jeho podrobnou analýzu. Samotná práce se sestává ze 111 stran vlastního textu a vyjma úvodu a závěru je členěna do pěti kapitol.

Relativním nedostatkem práce je její formální stránka. Na začátku odstavců chybí odrážky, střídavě jsou a nejsou mezi jednotlivé odstavce vkládány mezery. Autor také nesprávně používá velká písmena (v názvech teorií nebo názvech trestných činů jako například na str. 91), která se zcela bez důvodu objevují také u běžných slov uprostřed věty (dokonce dvakrát na straně 23). Někdy autor vynechává slova (například na straně 30: „v trestním řízení“). Konzultant však za nejzávažnější problém po jazykové stránce považuje velmi špatnou práci s interpunkcí. Práce obsahuje desítky vět, v nichž autor používá čárky zcela nesprávně. Tak například na straně 86 a 104 se jedná o takřka každou třetí větu, ve které je čárka použita nesprávně.

Pokud jde o počet použitých zdrojů, jedná se o standardní počet vzhledem k danému typu práce. Autor používá i několik málo zahraničních zdrojů. Těch sice mohlo být více, obsahově je však tento nižší počet vyvážen praktickými zkušenostmi ze zahraničí (Polsko, Německo). Kvitovat lze použití také starších děl trestněprocesní exelence (Storch, Miříčka). Na straně 63 autor zmiňuje existenci knihy od prof. Protivínského s názvem „Rekognice“, je pak poněkud s podivem, že toto klasické dílo nebylo v práci použito.

Pokud jde o poznámkový aparát, autor práce v některých případech zcela vypustil informaci o čísle stránky, ze které cituje (např. poznámky 37, 41, 59). Ne vždy korektně jsou citována soudní rozhodnutí. V poznámkách pod čarou se zřídka objevuje datum citovaného rozhodnutí. Na straně 28-29 autor dokonce cituje soudní rozhodnutí Městského soudu v Praze, Vrchního soudu v Praze a Ústavního soudu, aniž by uvedl jakoukoli spisovou značku a datum rozhodnutí.

II.

Pokud jde o obsahovou stránku, lze písemné pojednání rigorozanta o rekognici považovat za text kvalitou mírně nadprůměrný, a to i díky konkrétním příkladům z praxe, protože autorem je pracovník s dlouholetou policejní praxí. Za zajímavou lze také považovat komparaci s Polskem (skrytá rekognice) a Německem (odběr krve). Přesto však autor mohl komparaci rozvést, a to zejména ve vztahu k možnostem odlišného provádění rekognice oproti způsobu, který je užíván v České republice.

Bohužel, pokud jde o část zaměřenou na ostatní upravené zvláštní způsoby dokazování, tato svým obsahem takřka nijak nevybočuje z rámce učebnicových pojednání, ačkoli si je konzultant vědom, že těžiště práce bylo i dle názvu věnováno rekognici. Po obsahové stránce dále jen poznamenávám, že ustanovení trestního řádu citovaná na straně 39 již neexistují a příslušná úprava je zakotvena v zákoně o mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech.

Dále je nutno upozornit, že kontroverzní dílo V. Čelanského z roku 1932 se nazývá celým jménem „Vyšetřovací metody bezpečnostní služby“.

Pokud jde o návrhy de lege ferenda, autor v této části prokázal svou schopnost na základě předchozí samostatně provedené analýzy vytčené problematiky.

III.

Závěrem shrnuji: I přes shora uvedené nedostatky považuji rigorózní práci Mgr. Dalimila Syptáka za způsobilou ústní obhajoby. Autor prokázal schopnost napsat odborný text na zadané téma.

Otázka k obhajobě: Sekvenční rekognice – její podstata a důvody pro/proti jejímu používání